

Disse Lønninger ere saaledes ved den stigende Agerdyrking og ved Udviklingen af Landbruget i det Hele i Forbindelse med de meget stigende Priser paa de forskjellige Varer, vorede op til noget saa aldeles Urimeligt, kan man sige, at det maa være den lovgivende Magt af Vigtighed at virke til, at der snarest muligt skides til at faae en Forandring i disse Forhold. Desuden maa man vel lægge Mærke til, at naar man i det Hele vil lønne Embedsstanden godt, — og det er min Formening, at Embedsstanden, naar disse Lønningslove blive vedtagne, hvilket jo seer ud til at ville blive Tilfældet i Folkethinget, og jeg haaber ogsaa i Landstinget, vil være meget vel stillet, — saa kan Befolkningen ikke med Nolighed gaae ind paa at stille disse Embedsmænd saa gunstigt, med mindre der samtidig dermed gjøres alvorlige Skridt for at spare ved andre Embeder, hvor Lønningerne ere urimeligt høje. Det forekommer mig derfor, at hvorledes man end be-
tragter det foreliggende Spørgsmaal, maa man nødvendigt komme til den Overbeviisning, at det er paa Tide, at der med Alvor og Bestemthed bliver taget fat paa dette Forhold, for at vi ialfald inden lang Tid kunne vente mere og mere at komme over paa en bedre Lønningsmaade. Nu kunde man jo indvende, at vi jo desværre ikke under de nuværende Forhold og ikke i den nærmeste Fremtid kunne vente at være stærke nok til at bryde den Modstand, som det er os Alle bitterligt, at der fra de Intereseredes Side gjøres, for at forhindre en saadan Forandring af Lønningsmaaden, og det er derfor, jeg troer, at den meest praktiske Vej, der uden føleligt Tab for nogenfømlest enkelt Mand, og uden pludselig Forandring i det Bestaaende vil føre os jemyt og roligt over til den nye Tilstand, er at lade Forandringen skee for hvert enkelt Embede for sig, efterhaanden som Embederne blive vacante. Jeg skal

derfor paa det Bedste anbefale dette Forslag. Der er af en æret Rigsdagsmand (Høgsbro) stillet Endringsforslag til dette Forslag af Udvalget, men jeg vister ikke at udtale mig om dem, før jeg har hørt den ærede Rigsdagsmand motivere dem.

Kirke- og Underviisningsministeren:

Det er foreslaaet af Udvalget, at § 29 skulde udgaae; uagtet jeg vel kunde have ønsket, at den blev staaende, skal jeg dog ikke have noget Bæsentligt at erindre imod dette Forslag. Jeg skal iøvrigt bemærke, at man her har et Exempel paa, hvorledes den nye Paragraph, der af Udvalget var foreslaaet og er vedtaget indsat mellem §§ 3 og 4, om, hvorledes der skal forholdes, naar en Mand forener flere Embeder, undertiden kan komme til at virke ubilligt, thi det er jo aabenbart, at naar der er ansat 1,000 Rbd. til Overbibliothekaren ved det store kongelige Bibliothek, saa er det under den Forudsætning, at han med denne sin Stilling forener en anden Post; jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved. Med Hensyn til de til § 30 stillede Forslag maa det være mig tilladt at bemærke, at den høitagtede Mand, som forestaaer Geheimearchivet, har erklæret, at han for sit eget Vedkommende vil være veltilfreds med, hvad Tinget maatte unde ham, men ved Siden deraf indstændig har andraget paa, at de Forslag til Nedsættelse af den for Registratoren foreslaaede Løn, som ere stillede, maatte frasalbes af det ærede Udvalg. Registratoren ved Geheimearchivet er saa at sige ubetalelig for alle dem, som benytte Archivet; han gjør god Tjeneste for alle Videnskabsmænd, og den nuværende Embedsmænds Fortjenester i den Henseende ere saa almindelig anerkjendte, at jeg ikke kan Andet end heri finde en Grund til at fremsføre ogsaa mit Ønske om, at Forslagene ikke blive tagne tilfølg.